

Kho Báu Trong Tim

Lúc nhỏ, tôi rất thích nghe đi nghe lại chuyện Alibaba và cây đèn thần cùng với cái động cật kho báu chứa đầy vàng bạc, của cải. Mỗi lần muốn cửa hang động này mở ra thì anh chàng Alibaba chỉ cần đọc lên câu thần chú „Mè ơi! Mở cửa ra“ và cửa hang mở ra, chóa lòa màu vàng, màu bạc....tôi chập chờn, mê mẩn với câu thần chú này trong những giấc ngủ tuổi thơ.....

Bây giờ, mấy mươi năm sau, tôi đã tìm một câu thần chú để tự mở cho chính mình một kho báu vô tận.

„Tim ơi, xin mở cửa ra!“

Và đây là chính trái tim của tôi.

Lâu nay, tôi luôn nỗ lực đi mở trái tim người khác, tìm kiếm sự chấp nhận, môn trốn, coi trọng của mọi người, của xã hội...tôi cho đó là cái kho báu của đời mình.

Nhớ lại lúc trước, tôi không nhận ra, đôi khi trái tim mình mở cửa, thì những bức bối, giận hờn, khó chịu, ganh ghét, hận thù...cùng các dạng khổ đau khác không có cơ hội biểu hiện.

Tôi cũng rất thờ ơ, không nhận ra rằng, khi trong lòng tôi chất chứa yêu thương, mong cho mọi người chung quanh đều được an lành, hạnh phúc...thì lòng tôi lúc đó cũng không chất chứa khổ đau.

Tôi vỡ lẽ rằng:

Mở cửa trái tim mình là con đường để thoát khỏi đau khổ. Cái kho báu này nó đang nằm ngay trong tim mình. Và điều này không bắt buộc tôi phải giỏi hơn ai, tốt hơn ai hay hạnh phúc hơn ai cả.

Mục tiêu muốn mở cửa tim người khác để có được cái này hay cái nọ, như kiến thức, tiền tài, địa vị, danh vọng...và những giá trị tinh thần khác...tức là tôi tự lôi mình vào vòng chiến, tự tạo kẻ thù cho chính mình. Tôi tự đưa mình vào cái cảnh phải đối đầu, đua tranh, giành giật với người khác; bức bối, thất vọng khi gặp khó khăn; ghen ghét khi thấy người khác thành công, hơn mình, cô đơn khi không có ai giúp đỡ....

Còn ngược lại, khi có mục tiêu là chỉ mở trái tim mình, có nghĩa là làm công việc nuôi dưỡng thương yêu, nuôi dưỡng luôn cái mong muốn cho mọi người đều an lành, hạnh phúc thì những tình huống kế tiếp sẽ hoàn toàn khác: khi đó tôi không có kẻ thù, vì không có chuyện tranh chấp, so bì. Tôi chẳng phải đối đầu với ai cả, không bận tâm để tranh đua, hay hơn thua với ai. Con đường tôi đi

bồng thênh thang, bằng phẳng. Ở đâu, với ai hay nhóm này, nhóm nọ... cũng là cơ hội cho tôi bắt tay làm việc chung, xây đắp chung, vui chung và hưởng chung....

Mở cửa trái tim là một việc không có gì khó nhưng cũng không phải là dễ. Không khó bởi nó không cần tài năng hay vốn liếng gì. Nhưng không dễ bởi cánh cửa này luôn bị thành kiến, định kiến và nhất là cái Ngã to tướng đóng sập bất cứ lúc nào.

Và cũng vì cái Ngã, cái tri giác sai lầm nên trái tim sẵn sàng mở cho người này mà lại đóng kín trước người khác, hoặc có khi cũng một đối tượng mà trái tim lại khi đóng khi mở, rõ ràng, mới phút trước còn thấy yêu thương, phút sau đã thấy khó chịu, chán ghét.

À thì ra, mấy chục năm nay, tôi đã gieo không biết bao nhiêu hạt giống xấu, tưới tẩm cho các mầm bực bội, giận dữ, khó chịu, ghen ghét, hận thù, tham lam, lo lắng, sợ hãi, buồn chán, cô đơn và các dạng tiêu cực khác cắm rễ, nở hoa...trong tim mình. Chúng như những bóng ma giữ chặt cánh cửa trái tim để bóng tối luôn có mặt.

Vì vậy nếu thực sự muốn trái tim được mở thì tôi phải mở tung mọi cánh cửa bằng chánh niệm trong từng phút từng giây, ánh sáng tình thức đem tình thương về nuôi nấng con tim ngày thêm rộng lớn.

Mà ngộ thiệt:

Kho báu của Alibaba thì phải canh chừng, đóng chặt ngày đêm vì sợ bị người khác lấy trộm.

Còn kho báu trong tim thì phải canh chừng cho cửa đừng khép lại.

Vì càng mở ra thì nó càng đầy thêm.

Xin hãy cùng tôi luôn đọc câu thần chú này nhé:

“Tim ơi, xin mở cửa ra!”

Hiên trúc, tháng sáu 2017

Tâm Hải Đức

Chuyến Đến: Tiểu Mai

Ngày 02/07/2017

www.vietnamvanhien.net